

Ukrajina zneužita na odvedení pozornosti od skutečného důvodu pro nepokoje a paniku

Jane K., 15. února 2022

[Je zajímavé](#), že od neúspěšné lednové (2022) konference v Ženevě, které se zúčastnili zástupci Spojených Států, NATO a Ruska, aby projednali ruský návrh na řešení situace na Ukrajině a jinde, celý svět papouškuje to stejné, že Rusko napadne Ukrajinu. A přitom se nezdá, že by Rusko mělo nejmenší zájem něco takového udělat. Kdyby opravdu chtělo Ukrajinu napadnout, udělalo by to přece už dávno. Už hodně dávno!

Ke zhodnocení situace je nutno přidat trochu historie. V r. 1990, když Rusko bylo ještě Sovětský svaz a jak Západní, tak Východní Německo nebyly ještě spojené, americká vláda se jednala se Sovětským Generálním Sekretářem Gorbačevem a žádala ho o spolupráci při sjednocení Německa. Od Sovětů to požadovalo vytáhnout z Východního Německa a vlastně je předat Západu. Za to dostal Gorbačev příslib od amerického Sekretáře Státu Jamese Bakera a jiných významných amerických politiků, že NATO se nerozšíří ani o jeden inč (25,4mm) na východ.

Sovětský svaz dodržel slib a vytáhl z Východního Německa; NATO slib nedodrželo a v dalších letech nejen že si přidalo 14 dalších států (viz obrázek níže), ale stále dál se dívá, kam by se mohlo rozšířit. Rádi by zabrali Ukrajinu a Gruzii a neváhají přibrat další státy. Od r. 1990, NATO zečtyřnásobilo svoji vojenskou přítomnost v těsném okolí Ruska. A přesto, že komunistický blok již neexistuje, NATO se stále dál chová vůči Rusku nepřátelsky.

Rusko se těmito manévry může cítit právem ohroženo. Nejen že NATO neustále přidává vojska na samý okraj Ruska, kde si vytváří zázemí zabíráním států, které za studené války fungovaly jako jakýsi ochranný val pro Sovětský svaz. Přidala se i Amerika, která vybuodovala raketové „obránné“ základny v Rumunsku a v Polsku, převezla letadla na shazování atomových bomb do těsné blízkosti Ruska a rozmístila atomové bomby po celé Evropě.

Ukrajina a NATO

Ukrajinský Parlament se rozhodl již v r. 2017 pro členství v NATO a dokonce to v r. 2019 vtlačili i do Ústavy. Něco takového do Ústavy státu nepatří a je to přímý ukazatel toho, že na Ukrajině není všechno v pořádku. V červenci 2013, 6 měsíců předtím, než došlo k Majdanu, už bylo NATO na Ukrajině, kde zaškolovali tamnější vojenské složky do veškerých moderních vojenských znalostí a taktik. Nesoustředili se pouze na vojáky, ale přeškolovali i ukrajinské

diplomaty, vládní úředníky a novináře. Učili je Angličtinu, veřejný řečnický projev, spolu s patřičnými frázemi a chováním. Z toho je zjevné, že ti, kteří se o půl roku později chopili vlády pomocí puče, nebyli žádní volení představitelé, ale NATO-em vybraní poskokové, kteří všechno co uměli bylo opakovat to, co jim jejich NATO velitelé vtloukli do hlav.

V r. 2015 se stala Ukrajina formálně členem Podpůrné a dodavatelské agentury NATO, což jim umožnilo pořizovat jejich zbraně a vojenskou technologii. Dvě ukrajinské vojenské jednotky byly rovněž včleněny do zásahových sborů NATO. Někteří Ukrajinci byli cvičeni i v Americe, kde jejich učitelé byli CIA. Británie se rovněž zúčastnila budování nového poskoka Západu tím, že začala modernizovat ukrajinské námořnictví, včetně dvou důležitých přístavů.

Rusům se to právem nelíbí

Takže Západ nedodržel ani v nejmenším co slíbil a NATO nadále agitovalo státy, obklopující Rusko, ke členství. Rusko se sice jaksi bránilo, ale ne dost agresivně, takže nábor stále pokračoval. Koncem roku 2021 Rusům zřejmě došla trpělivost a v prosinci poslali americké vládě a vedení NATO smlouvu, která se týkala rakovinového rozlézání NATO.

Mezi jinými, požadovali zákaz dovážení útočných zbraní k ruským hranicím, okamžité zastavení šíření NATO a jeho odstranění z Východní Evropy. To, jak byla smlouva formulována ukazovalo na to, že Rusové to míní vážně a neoponechali nic náhodě, aby se z toho mohli jak Amerika, tak NATO vykrotit. Poté následovala zmíněná schůzka, v lednu 2022 v Ženevě, kde Rusové požadovali právní příslib od NATO, že upustí od již zmíněných zákeřných taktik.

Rusko je ve své snaze zabezpečit se proti cizím nájezdům naprosto oprávněné. Když v r. 1941 byli napadeni Německem, stálo je to skoro 20 milionů životů. A dnes se na ně chystá spolek 30 států, z nichž tři, což jsou Spojené Státy, Británie a Francie mají atomové zbraně a dvě z nich, US a Británie je neváhají použít jako první, za účelem útoku.

Zástupce Ruska na setkání v Ženevě Sergěj Rjabkov oznámil přímo, že jestli Amerika a NATO na tuto smlouvu nepřistoupí a budou nadále pokračovat ve své roztahovačné činnosti, že Rusko na to bude muset reagovat s použitím „vojenských technických prostředků, které neodvratitelně ohrozí bezpečnost Spojených Států a jejich evropských spojenců.“

Ruský Ministr zahraničí Sergěj Lavrov poté uspořádal tiskovou konferenci, kde prohlásil, že Západ nemá jinou možnost než podmínky smlouvy přijmout. Vyjádřil se obrazně, když řekl, že Rusové dlouho sedlají koně, ale jakmile jsou tito osedláni, pak vyrazí rychle. A teď nastala doba vyrazit kupředu.

Politický analysta Gilbert Doctorow je toho názoru, že jestli Amerika a NATO na zmíněnou smlouvu přistoupí, bude to znamenat jejich kapitulaci a výsledkem bude, že všechno, co poslední čtyři američtí presidenti zkoušeli docílit, bude zmařeno.

Americe a Británii se to rovněž nelíbí

Jak se na začátku 20. století začalo britské impérium hroutit, mezinárodní bankovní spiklenci, sídlící ve City of London (zvláštní část Londýna, nepodléhající královně, ani britské vládě) se přesunuli do Ameriky, aby si tam podrobili vládní instituce, převzali vojenskou moc a ukradli co

se dalo. Taky se celých sto let snažili získat vládu nad evropsko-asijským kontinentem, přímo podle tak zvané „Heartland theory“ (teorie srdce země), která říká:

„Kdo vládne ve východní Evropě, vládne srdci země; kdo vládne srdci země, vládne světovým ostrovům; kdo vládne světovým ostrovům, vládne světu.“

Světovými ostrovy byla míněna euro-asijská část světa. – Sir Halford Mackinder

Jak píše Zbigniew Brzezinski, poradce několika amerických presidentů a velmi vlivná politická osobnost: Euro-Asie je ten největší kontinent a geopoliticky je to klíčový kus světa. Žije tam asi 75% všech lidí a nachází se tam největší množství fyzického bohatství, ať už v různém průmyslu a podnikání, anebo to, co leží v zemi, plus zhruba 3/4 všech energetických zdrojů světa.

Západ by se tak rád dostali na Rusko, které je tou jedinou překážkou v jejich snaze uchvátit tuto část světa, mít možnost ji vybrakovat, vykrást, vydolovat, využít a nakonec zničit. Je to ve skutečnosti zoufalá snaha dvou hroutících se imperiálních struktur udržet si svoji nadřazenost a zničit každého, kdo by jim stál v cestě.

Sovětský svaz se zdál být ideálním řešením, ale pak uchvátit moc Stalin a byl konec se západním parazitěním. Sice tam nadále drželi své podniky a stát jim je obhospodařoval, ale už to nebylo neomezené řádění, jaké si původně představovali.

Je pravda, že za Jelcina bylo hodně národního majetku zabráno místními oportunisty, za peníze ze Západu. Za tu krátkou dobu západní kapitalisté málem celou zemi zbankrotovali. To všechno skončilo, když nastoupil Putin. A to je skutečný důvod, proč mu nemohou přijít na jméno, proč ho demonizují veřejně i ve skrytu, nazývají ho druhým Hitlerem a proč se v současné době pokoušejí Rusko napadnout, okupovat, zničit a ustanovit svoji vlastní vládu teroru, NWO.

Západ před kolapsem

Po skoro celém století nejrůznějších válek, které byly údajně vedeny kvůli udržení míru ve světě, kvůli lidským právům a jiným výmyslům, se můžeme směle rozloučit s myšlenkou, že tyto války byly bojovány kvůli rozšíření svobody a demokracie všem. Byly to všechno války za účelem získání nerostného bohatství a jiných zdrojů, včetně otrocké lidské práce.

Západní svět nutně potřebuje nové zdroje, protože je ve skutečnosti před kolapsem. Jejich způsob vedení země, kdy se jeden dluh přidává ke druhému, až je celkový dluh tak velký, že dojde ke krizi, kdy jedna krize stíhá druhou, kdy veškerá prosperita je způsobována dalšími půjčkami a dalším zadlužením – tento systém prostě nefunguje. A není čemu se divit.

Americká vládní organizace „Poradní výbor pro půjčování“ (Treasury Borrowing Advisory Committee) odhadla již v r. 2013 nutnost získání kvalitních zdrojů, neboli záruk, ve výši 11,3 bilionů dolarů. Tento obnos se během dalších let určitě jen zvyšoval. Poradní výbor je snad tou nejmocnější organizací v Americe a je to jakési spojení mezi bankovní a politickou mocí. Jeho členové jsou pouze bankéři a má se za to, že to je skutečná americká vláda.

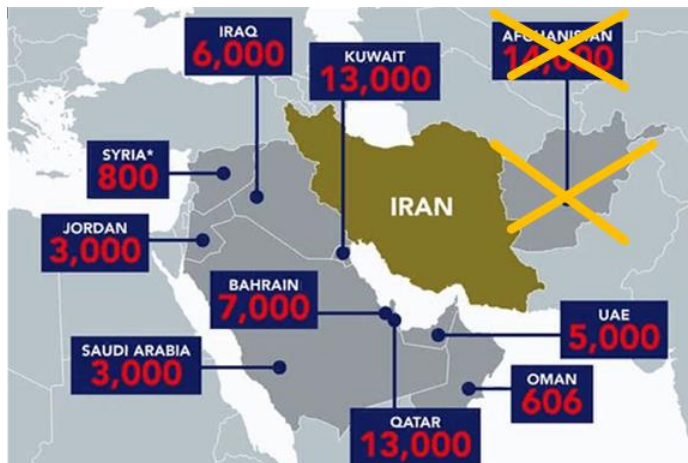
Na to, jak získat nové a kvalitní „záruky“ je určitý postup. Jako příklad poslouží Irák. Ten největší podporovatel volební kampaně presidenta George Bushe st. byla banka JP Morgan. Když se Bush opravdu dostal k moci, splnil co od něho bylo očekáváno a napadl Irák. Asi půl

roku po invazi v r. 2003, skupina západních banek, vedená JP Morganem půjčila 2,5 miliard dolarů na vybudování válkou zničené země. Tato půjčka měla velmi výhodné podmínky a pro bankéře byla naprosto bez rizika, protože byla podložena iráckým vývozem oleje. Bush byl odměněn presidentským úřadem. Anglický Premiér Tony Blair se zasažil, aby se útoku zúčastnila i Anglie a byl odměněn získáním pozice, vynášející 5 milionů Liber ročně.

Samozřejmě, přírodní zdroje Iráku začali okupanti ihned brakovat. Pro místní obyvatelstvo nebylo podniknuto nic, hodně peněz bylo rozkradeno a dnes je Irák zamořené místo (protože byly naprosto zbytečně používány střely s uranovými hlavicemi), lidé chátrají, děti se rodí zmrzačené a nemocné. Hlad a bída nahradily dřívější blahobyt a poměrně tolerantní systém Saddama Husseina ustoupil tvrdým diktátorským zákonům okupantů s kulometem v ruce.

Přistoupí Amerika a NATO na ruskou smlouvu?

[To, jestli Amerika a NATO](#) přistoupí na smlouvu, kterou jim předložilo Rusko je otázka, na kterou zatím nikdo nezná odpověď. Autor článku, Alex Krainer je toho názoru, že Rusko opravdu nehodlá začít válku, ale může se na své protivníky dostat zcela jiným způsobem. Klíčový je Perský záliv, který má obrovský strategický význam pro Západ. S pomocí Iránu a jiných států, se kterými je Rusko v přátelském vztahu, by bylo snadné použít zmíněné „vojenské technické prostředky“ na ohrožení americko-britské pozice v této části světa. Irán, který je důležitou součástí projektované čínské „hedvábné stezky“ (Belt and Road agenda) by byl v tomto směru cenným spojencem. Vloni podepsal Irán smlouvu o 25-leté kulturní, diplomatické a ekonomické spolupráci s Čínou. Irán má rovněž několik smluv o spolupráci s Ruskem.

Dnešní Rusko má kvůli svému diplomatickému způsobu jednání značné množství spojenců po celém světě. Amerika a Velká Británie zase nashromáždili velké množství států, které jim nejsou přátelsky nakloněny a mnohé je doslova nenávidí. Jedním z těch hlavních je právě Irán. Takže kdyby se Rusku podařilo znemožnit Americe a Anglii přístup na Střední Východ, jejich kolaps by byl nevyhnutelný. Pocítla by to samozřejmě i jim podřízená Evropská

unie. Na přiložené mapce můžeme vidět kolik vojáků má Amerika ve státech, které obklopují Irán. Také zde můžeme číst zřejmý důvod, proč Američané drželi tolik let Afghanistan v zajetí.

Další názor na situaci - informátor

[Internetová video stránka](#), kterou vede člověk, který si říká Canadian Prepper přišla s videem, které také hodnotí situaci na Ukrajině. Materiál pro toto video pochází z emailu, který stránka dostala od nejmenovaného člověka, který má údajně vnitřní informace. To znamená, že je buď členem vlády, nebo nějakého rozhodujícího orgánu, možná i vojenského. Tento člověk popisuje, co se doopravdy na Ukrajině přihodilo a jaké následky z toho mohou vyvstat.

Údajně, v r. 2014 byla Ukrajině nabídnuta Evropskou unií ekonomická smlouva o spolupráci. Ve stejné době ale přišel stejný návrh z Ruska. Tehdejší prezident Viktor Janukovič, který byl řádně lidem zvolen, věřil víc Rusku a proto se rozhodl pro nabídku ekonomické pomoci z Ruska. To se nehodilo tehdejší Obamově administraci, tak se postarali o revoluci a puč na Ukrajině, pomocí kterého byl Janukovič svržen a na jeho místo přišel jeho oponent z ukrajinských nacionalistů, Turchynov. Ten vydržel pouhé 3 měsíce, než byl nahrazen Porošenkem.

Nová, nevolená „nacionalistická“ (nacistická) vláda se rozhodla poukrajiništit Ukrajinu. Zakázali ruštinu a ruskou kulturu a zkoušeli vypudit Rusko z Krymu i přesto, že s nimi měli smlouvu, na základě které Rusové používali přístav Sevastopol. A také se hned zkoušeli dostat do Evropské unie a do NATO s tím, že by jim Sevastopol předali k používání.

Když se východní Ukrajina a Krym o vojenském puči a o svržení právoplatného presidenta dověděli, postavili se na odpor a žádali Rusko o pomoc.

Rusko si nemohlo dovolit pozbyt Sevastopol a proto použili své jednotky, na Krymu umístěné, aby odzbrojili (bez boje) ukrajinské vojsko a Krym převzali. Zároveň poslali vojenské poradce a vojenské vybavení na východní Ukrajinu, aby tam pomohli vytvořit vojenské jednotky, které by byly schopny se Kyjevu ubránit. Tím pádem se donbaským milicím, které si říkají Liberální Demokratická strana Ruska podařilo v dalších dvou letech úspěšně odrazit útoky Kyjeva, s občasnou pomocí artilerie s dlouhým dostřelem z Ruska.

Možné řešení a jeho sabotáž ze strany Ukrajiny a jejích spojenců

Kvůli těmto nepokojům se sešli Ukrajina, Rusko, Francie a Německo v Minsku, aby vypracovali smlouvu, která by situaci vyřešila. Smlouva požadovala samostatnost pro Donbas a jeho včlenění do nově ustanovené ukrajinské federace, upravení Ústavy, aby tuto změnu zahrnovala, odstranění cizích vojenských jednotek ze země a konec všech bojů.

Jenže jak Porošenko, tak po něm Zelenský nebyli schopni uvést Minskou smlouvu v platnost. To bylo ještě více znemožněno tím, že Amerika neustále vytvářela na Ukrajinu nátlak, aby nepřestali znepokojovat a dráždit Rusko. Proto celé další roky Ukrajina neustále porušovala dohody o ukončení bojů a napadala vesnice a i jednotlivé obyvatele Donbasu.

Když se CIA a zrádným americkým politikům nepodařilo s pomocí Ukrajiny vyprovokovat Rusko k napadení země, přišli s jiným plánem. Rozhodli se obětovat Ukrajinu a soustředit se na Rusko. Hlavně chtěli odříznout Evropu od ruských dodávek energie a posílit NATO.

Proto na jaře r. 2021 zmobilizovala Ukrajina armádu a nastavili vojska těsně na hranice Donbasu. Rusové se to samozřejmě dověděli a nastavili svá vojska na hranice s Ukrajinou. To způsobilo, že byl útok na Donbas odložen. Když tato akce nevyšla, v Americe se rozhodli postupovat dále bez Ukrajiny. Jejich plány nebyly jasné, ale první s čím začali byla propagační kampaň, kdy tvrdili, že Rusko chce napadnout Ukrajinu a může to učinit každým momentem.

Podle odborníků, Rusko nemíní v žádném případě napadnout Ukrajinu. President Putin nemá vůbec zájem znovu vybudovat Sovětský svaz. Všecko co chce, je aby se NATO přestalo dále rozšiřovat jako rakovina po světě, což bylo Rusku, vlastně Sovětskému svazu přislíbeno již v r.

1990 a co bylo všemi následujícími americkými presidenty porušeno. Rusové dále požadují, aby se NATO spolu s americkými vojenskými jednotkami a se všemi jejich zbraněmi stáhli z již okupovaných zemí dřívějšího Varšavského paktu, jak již bylo napsáno.

Rusko také informovalo Ukrajinu, že v případě vojenského napadení Donbasu jsou tamnějším obyvatelům ochotni přijít na pomoc. To zřejmě učinili proto, že v posledních několika dnech došlo opět ke stěhování ukrajinských vojsk na hranice s Donbasem. Kromě jiného vojenského vybavení tam bylo převezeno i dělostřelectvo a raketové odstřelovací rampy.

Proč Olympijské hry

Jsou vážné obavy, že v období současných Olympijských her v Pekingu se může Ukrajina pokusit vojensky napadnout Donbas. Proč právě během Olympijských her? Protože všechny předešlé útoky na Donbas se odehrály v období nějakých Olympijských her. Už to, že NATO plánuje asi devět vojenských cvičení na Ukrajině, která mají začít v půli února a pokračovat celý zbytek roku, je na pováženou. Tyto manévry jsou mnohem větší, než byly ty loňské a má se jich zúčastnit 64 000 NATO vojáků, stovky letadel a lodí.

Jen tak na okraj, uvědomte si, že to všecko, manévry, vojsko, benzin do letadel, která požerou 2000 litrů za každou hodinu letu, drahou výzbroj, předražené zbraně, to všecko platíme my, coby členové Evropské unie. A co pro nás NATO dělá oplátkou? Nic, zhola nic. Ani těm milionům běženců, kteří sem v davech přitáhli, nedokázali čelit. Veškerá jejich válečná tažení se odehrála proti státům, které nikoho v nejmenším neohrožovaly. Na mocné a dobře vyzbrojené státy by si totiž netroufli. Takže – proč platíme tak obrovskou a stále se rozrůstající vražednou mašinerii?

Vojenští odborníci se obávají, že plánované NATO manévry jsou pouze krytí pro útok na Donbas. Ovšem zároveň prohlašují, že žádné takové manévry nejsou skutečně ohrožení Ruska. Rusko se spolu s NATO a Spojenými Státy zúčastnilo během posledních let asi 14 válečných manévru a každý z nich Rusové spolehlivě vyhráli.

Takže je možné, že to všecko je pouhý strašák pro zbytek světa a že k plánované a západními bankéři a velkopodnikateli tolik vytoužené 3. světové válce nakonec nedojde.

[Jenže jak to vypadá](#), britští vojáci dostali příkaz okamžitě Ukrajinu opustit, protože prý „Rusko může zaútočit každý moment.“ Těsně před tím, Amerika přikázala svým diplomatům opustit Ukrajinu, ze stejného důvodu. I jiné národy se zachovaly podobně. To, že Rusko popírá snahu o útok na Ukrajinu nijak nepomáhá; panika převládá nadále.

[Západní pozorovatelé](#), což je skupina geopolitických odborníků, kteří sledují politický vývoj v zemi, se rovněž dala na útěk z Donbasu a jejich auta tvořila celou kolonu po cestách. Bez těchto lidí nemá Západ jak být o situaci v zemi informován. Podle obyvatel Doněcka a Luhanska to všecko svědčí o tom, že Kyjev opravdu plánuje útok na Donbas a ne že by Rusové měli napadnout Ukrajinu.

[Dokonce i letecké společnosti](#) oznámily, že dostaly varování od mezinárodních leteckých pojišťoven, že letadla, která by létala do Kyjeva nedostanou žádnou pojistku a stejně tak jakákoliv letadla, která by létala přes Ukrajinu. Bez letecké pojistky si málokdo dovolí někam

letět, protože to riziko je příliš velké. Údajně je důvod pro vypovězení pojistek „vzrůstající riziko vojenského konfliktu.“

[Americká vláda je toho názoru](#), že útok ze strany Ruska může začít kdykoliv a bez upozornění. Aniž by měli jakékoliv bližší informace, sami rozhodli, že k útoku dojde asi 15. nebo 16. února. Říkají, že mají dost zpráv na to, aby si mohli být jisti, že tento útok je opravdu nevyhnutelný a že může přijít každým momentem.

Jake Sullivan, prezidentův bezpečnostní poradce prohlásil, že k útoku může dojít kdykoliv, až do 20. února, protože to je, kdy skončí Olympijské hry. Není ale vyloučen útok ani po skončení Olympijských her a navíc není jisté, jestli Rusko nezvolí diplomatickou cestu. Takže nic neví, pouze tápají a rozšiřují lži a pomluvy po celém světě jako nějaké klepny na rohu ulice.

A přitom tady vůbec nejde o Ukrajinu

George Friedman, [vedoucí firmy Stratfor](#) a člen chicagského odvětví CFR (Council on Foreign Relation) říká, že:

„Primární zájem Spojených Států, kvůli kterému jsme celá století vedli války byl vždycky vztah mezi Německem a Ruskem, protože jejich spojení je to jediné, co nás může ohrozit. Proto je zde snaha zajistit, aby k tomu nedošlo.“

Ukrajinská krize nemá nic společného s Ukrajinou, ale jedná se o Německo a v tomto případě hlavně o konstrukci plynovodu, zvaného Nord Stream 2. Washington vidí tento plynovod jako ohrožení jejich pozice v Evropě a celou dobu zkoušel tuto stavbu sabotovat, kde jen to šlo. Přesto se podařilo plynovod dokončit a až na nějaké právní kličky v Německu, vše je nastaveno tak, že dodávky plynu mohou ihned začít. Evropa tím pádem dostane čistý a kvalitní produkt za nízkou cenu a Rusko získá podstatný příliv peněz do státní pokladny.

A právě to je, s čím nejsou v Americe spokojeni. S dobrým obchodem roste důvěra, dojde k jiným obchodním smlouvám a z Ruska a z Německa se stanou partneři, čímž odpadne potřeba pro americké vojenské základny a strach z další války. Z toho důvodu zkouší Washington dobré vztahy mezi evropskými státy a Ruskem sabotovat kde může sankcemi, pomluvami a jinak.

To není jen plynovod. Je to možnost do budoucna, kdy se Evropa a Asie spřátelí natolik, že vzniknou obrovská obchodní společenství, která budou velmi dobře prosperovat, což zvýší přátelství a soudržnost mezi různými národy a Amerika bude z toho vyřazena.

Takže Ukrajina je pouze zbraň Washingtonu, kterou používá k vytvoření názoru, že Rusko představuje ohrožení Evropy. Proto je prezident Putin ukazován jako krvežíznivý násilník, který páchá nepředvídatelné činy a může napadnout kohokoliv kdy se mu zamane. Proto rozšiřují pomluvy, že Rusko napadne Ukrajinu co nevidět. Přitom jim naprosto uniklo, že od rozkladu Sovětského svazu, Rusko doopravdy nenapadlo nikoho, všem zemím, které chtěly samostatnost, tuto udělili, dokonce jim pomáhali se osamostatnit a zůstali s nimi v přátelském vztahu, až na pár nenávistných výjimek, jako je na příklad Estonsko a Ukrajina.

To se nedá srovnat s Amerikou, která napadla řadu zemí, svrhla vlády aspoň v 50 zemích světa a ustanovila diktátorství teroru a stále ještě obsluhuje 800 vojenských základen po celém světě.

Jejich volavka, Victoria Nuland otevřeně prohlásila: „Jestliže Rusko napadne Ukrajinu, ať tak či onak, jejich plynovod Nord Stream 2 se nikdy neuskuteční.“

Takže nevolený prezident Biden opravdu plánuje nějakou provokaci, která bude mít za úkol dohnat Rusko ke vpádu na Ukrajinu, jen aby zesabotoval zprovoznění plynovodu. A krátkozraká Ukrajina, ohromena sama sebou a poplatná podezřelým velkým hordám neo-nacistů, jim to umožňuje. Nechápu kde jsou jejich skuteční a trvalí přátelé a pomocníci a spojili se se zrádnými západními silami, které nikdy nesledovaly dobro nikoho jiného, než své vlastní. Tím nemyslím dobro svého státu a svého lidu, ale pouze své vlastní.

Jak se Německo rozhodne?

Když se 7. února t.r. nový německý kancléř Olaf Scholz zúčastnil schůzky s Bidenem v Bílém Domě, atmosféra byla upravena tak, aby mu nahnala co největší strach. Všichni neustále opakovali, že Rusko co nevidět zaútočí na Ukrajinu. Dokonce Bloombergova tisková agentura vydala článek, lživě nazvaný „Rusko napadá Ukrajinu.“ Sám Biden řekl velmi důrazně: „Jestliže Rusko napadne ... tak nebude žádný Nord Stream 2. My se o to postaráme.“

Scholz byl sice tím vším šokován, ale neustoupil ani o kousek. Německo zůstává odhodláno dokončit jednání o plynovodu a spustit dodávky plynu, ať se na Ukrajině děje cokoli. Ovšem to je teď a to se může kdykoliv změnit. Nevíme, co Washington plánuje, jaké další „motivace“ má schovány pro Německo a pro nás všechny. Takže cokoli se může stát. Naprosto cokoli.

Jisté je, že to, jak se Německo rozhodne, bude mít vliv na celou Evropu a možná na celý svět.